

Pssst! Værkerne stritter lykkeligvis i alskens retninger til
Charlottenborg Forårsudstilling

Kunstneriske senfølger

ANNA RAABY RAVN

»A

d! Den er helt vildt slimet!« To børn
roder rundt på gulvet ved siden af
Erik Fredens' *Floating Motion*

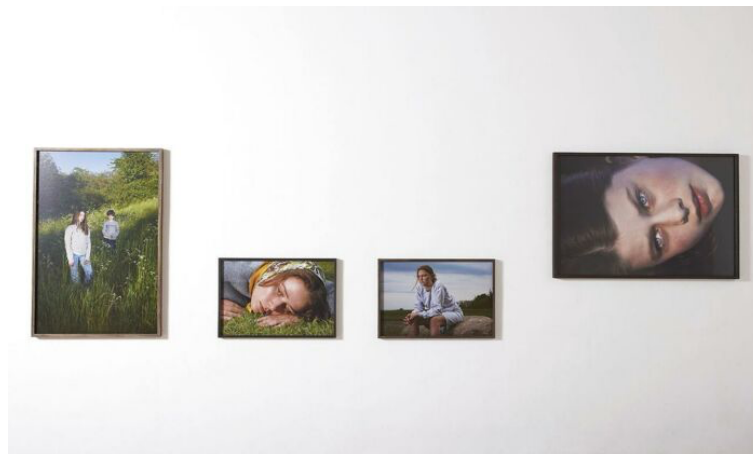
Rockfish: en slags rokke i granit og i naturtro størrelse
med bløde, blafrende brystvinger. Skulpturen er
hverken slimet eller blød, tværtimod, og man må
egentlig ikke røre ved *kunsten*, men børn har intet
tilovers for den slags retningslinjer. For de er med på den
leg, der er Erik Fredens værk.

Det er 34 minutter siden, Charlottenborg åbnede portene
ved Kongens Nytorv i København og bød velkommen til
Forårsudstillingen 2022, og museet er allerede propfyldt
med mennesker. Få bærer mundbind, og
afstandsrestriktioner lader til at være et levn fra fortiden:
Folk bevæger sig frit, næsten pjattet, det vrimler med
omfavnelser, blomsterbuketter og kindkys.

Jeg knapper frakken op, øver mig i at holde ikkeafstand
og dufter diskret til liljerne i sidemandens arme, og de
forfrosne og vinterfrakkefrie teenagere, jeg passerede på

Dronning Louises Bro på vej herind, har fat i noget: Foråret er på vej! Og museerne er endelig-endelig-endelig åbne for enhver.

John Kørner, billedkunstner og formand for Charlottenborg Fonden, trommer på mikrofonen og byder velkommen til de fremmødte: Siden 1857 har Charlottenborg Forårsudstilling været en af de vigtigste åbne, censurerede udstillinger i Europa, fortæller han, og i år er antallet af ansøgere rekordhøjt.

Sofie Flinth *When the sun sets*, 2020. Foto: Søren Rønholt

»En covid-19-senfølge af den bedre slags: Kunstnerne har tilbragt mere tid i værkstederne, de har haft mere tid til fordybelse, og det kan man virkelig mærke. Vi har modtaget 832 ansøgninger, og niveauet har været *utroligt højt*,« siger John Kørner.

Til højre for mig står Poul Nyrup i mørkegrå windbreaker og matchende kondisko. På min venstre side står Sophia Luna Portra, der deltager i udstillingen med to værker, iklædt gulvlange gevandter. Der er noget af 1920ernes Paris over Sophia Luna Portra, mens hendes værker – to draperede kjoler med struttende bagparti og slæb – ligner noget fra et Jane Austen-univers med gotiske undertoner.

Det er kunstnerduoen Hesselholdt & Mejlvang, der har kurateret udstillingen, og den røde tråd er *samtale*, fortæller de: »Et vellykket kunstværk stiller spørgsmål,

og nogle gange svarer et andet værk i rummet på overraskende vis.«

Også Hesselholdt & Mejlvang tager del i samtalen – »det må aldrig være gratis at deltage i en udstilling, man må sætte sig selv på spil,« påpeger Mejlvang – og derfor har

SAMFUND

KULTUR

BØGER

IDEER

Q: WHAT COULD BE THE MEANING OF DOING MEANINGLESS?

A: MEANING CAN BE FOUND IN THE MOST UNEXPECTED PLACES. TO DO SOMETHING SEEMINGLY MEANINGLESS CAN SOMETIMES LEAD TO THE BIGGEST SURPRISES.

Sergei Prokofiev fra Rusland bliver tildelt soloprisen for videoværket *War Is Over*; to ulmende, men også meditative, næsten søvndyssende film af sumpområder, der invaderes af småforkølede protester fra røgbomber og fyrværkeri. Også Eva Rocco Kenell fra Sverige modtager bifald fra publikum og pris fra juryen for sine effektive og (lidt for) velkendte sammenstød mellem det stilfærdige og voldsomme; mellem punk, visesang og slowmotion i videoværket *Territo Reell*.

Det er dog ikke prisvinderne, der tiltrækker min opmærksomhed, men værker som Serine Sinding Ydes *Arrangement: In Line*; en omfattende samling af brugte balletsko i sarte nuancer står på række, eller Mette Genets *Ekista*; et videoværk af kunstneren, der iklædt hvide lagener fremfører en form for etiopisk folkedans. Og som børnene med Batman-maskerne kan jeg næsten ikke lade være med at røre ved Erik Fredens ikkeslimede skulptur eller Tina Menores pastelfarvede drøm af skumfiduser og papmaché: *Make Me a Kiss and I'll Make You a Flower*.

Forårsudstillingens røde tråd er muligvis *samtale*, men værkerne stritter lykkeligvis i alkens retninger, og jeg vandrer ind og ud af rummene i flere omgange. Også Thomas Blachman har brug for ro til fordøjelsesarbejdet: Foran Apollo Bar trækker han lidt luft iført overdimensionerede solbriller og kridhvid uldfrakke, og således ligner København K efterhånden sig selv igen.

ANNA RAABY RAVN (f. 1990) skriver om kunst og kultur. Hun er uddannet i Litteraturvidenskab fra Københavns Universitet og har et svagt punkt for marxistisk teori og keramik.

ANRR@WEEKENDAVISEN.DK

#48 3. DEC.
2021

Ud af busken

AF ANNA
RAABY RAVN

Kommentar.
De, der stod i spidsen for TV 2s

#47 26.
NOV. 2021

Flerst... græde...

AF ANNA
RAABY RAVN

Pssst! Et mesterligt værk af lyd vokser i

#47 26.
NOV. 2021

Stjålne friser og

AF ANNA
RAABY RAVN

Bazar. British Museum vil ikke aflevere

#46 19.
NOV. 2021

Grå udgro...

AF ANNA
RAABY RAVN

Bazar. Sarah Jessica Parkers grå udgrøninger

#42 22.
OKT. 2021

Deleb... med

AF ANNA
RAABY RAVN

Levned & Meninger. Er det ikke rettere Hans

#41 15. OKT.
2021

Storm i et glas

AF ANNA
RAABY RAVN

Kommentar. Er den kunstneriske frihed truet